

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 2010 r.

**w sprawie należności przysługujących funkcjonariuszowi Służby Więziennej
z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju i przeniesień**

Na podstawie art. 73 ust. 4 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 79, poz. 523 i Nr 182, poz. 1228) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość, tryb przyznawania i wypłaty należności funkcjonariuszowi Służby Więziennej, zwanemu dalej „funkcjonariuszem”, z tytułu:

- 1) podróży służbowej na obszarze kraju, zwanej dalej „podróżą służbową”, delegowanemu do pełnienia służby w innej miejscowości;
- 2) przeniesienia z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości, zwanego dalej „przeniesieniem”.

§ 2. 1. Termin i miejsce wykonywania przez funkcjonariusza czynności służbowych poza miejscowością, w której funkcjonariusz pełni służbę, zwaną dalej „stałym miejscem pełnienia służby”, określa polecenie wyjazdu służbowego.

2. Polecenie wyjazdu służbowego wydaje kierownik jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, zwany dalej „przełożonym”, w której funkcjonariusz pełni służbę. Odbycie podróży służbowej samolotem wymaga zgody Dyrektora Generalnego Służby Więziennej.

3. Czas podróży służbowej obejmuje czas między wyjazdem ze stałego miejsca pełnienia służby i powrotem do tego miejsca.

4. Przełożony może wyznaczyć inne, niż określone w ust. 3, miejsce rozpoczęcia i zakończenia podróży służbowej, jeżeli:

- 1) uzasadnione jest to względami organizacyjnymi, albo
- 2) nie spowoduje to zwiększenia kosztów podróży służbowej.

§ 3. Z tytułu podróży służbowej funkcjonariuszowi przysługują:

- 1) diety na pokrycie zwiększonych kosztów wyżywienia;
- 2) zwrot kosztów przejazdu na trasie od stałego miejsca pełnienia służby do miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej i z powrotem;
- 3) ryczałt na dojazdy środkami komunikacji miejscowej;
- 4) zwrot kosztów noclegów albo ryczałt za nocleg, w przypadku, gdy funkcjonariuszowi nie zapewniono bezpłatnego zakwaterowania;
- 5) zwrot innych niezbędnych i udokumentowanych wydatków.

§ 4. Funkcjonariuszowi, który otrzymał polecenie wyjazdu służbowego na okres co najmniej 10 dni, przysługuje zwrot kosztów przejazdu do miejscowości zamieszkania i z powrotem w dniu wolnym od służby.

§ 5. 1. Kwotę diety ustala się w wysokości określonej w przepisach o wysokości oraz warunkach ustalania należności przysługujących pracownikowi z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju, wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.

2. Jeżeli podróż służbowa trwa:

- 1) nie dłużej niż dobę i wynosi:
 - a) mniej niż 8 godzin - dieta nie przysługuje,
 - b) od 8 do 12 godzin - przysługuje połowa diety,
 - c) ponad 12 godzin - przysługuje dieta w pełnej wysokości;
- 2) dłużej niż jedną dobę - za każdą dobę przysługuje dieta w pełnej wysokości, a za niepełną, ale rozpoczętą dobę:
 - a) do 8 godzin - przysługuje połowa diety,
 - b) ponad 8 godzin - przysługuje dieta w pełnej wysokości.

3. Dieta nie przysługuje:

- 1) za czas pobytu w stałym miejscu pełnienia służby lub miejscu zamieszkania;
- 2) za czas pobytu w szpitalu lub innym zakładzie leczniczym w związku z chorobą powstałą podczas podróży służbowej.

4. Kwotę diety zmniejsza się o koszt otrzymywanego bezpłatnego wyżywienia przyjmując, że każdy bezpłatny posiłek stanowi odpowiednio:

- 1) śniadanie – 25% diety;
- 2) obiad – 50% diety;
- 3) kolacja – 25% diety.

§ 6. 1. Środek transportu odpowiedni do odbycia podróży służbowej określa przełożony w poleceniu wyjazdu służbowego, uwzględniając posiadane przez funkcjonariusza uprawnienie do przejazdów bezpłatnych lub ulgowych, dogodność połączeń na danej trasie oraz termin i pilność załatwienia czynności służbowej.

2. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje cenę biletu określonego środka transportu, z uwzględnieniem posiadanej przez funkcjonariusza ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga przysługuje.

3. Zwrotu kosztów przejazdu autobusem, innymi środkami samochodowego transportu zbiorowego, pociągiem w wagonie sypialnym lub z miejscami do leżenia, pociągiem ekspresowym, InterCity i EuroCity oraz przelotu samolotem dokonuje się funkcjonariuszowi w wysokości udokumentowanej biletami i miejscówkami.

§ 7. Na wniosek funkcjonariusza przełożony może wyrazić zgodę na przejazdy w podróży służbowej samochodem, który nie pozostaje w dyspozycji Służby Więziennej. W takim przypadku funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów przejazdu według stawki za 1 km przebiegu samochodu, ustalonej przez przełożonego, nie wyższej niż określona na podstawie przepisów, o których mowa w § 5 ust. 1.

§ 8. 1. Za każdą rozpoczętą dobę pobytu w podróży służbowej funkcjonariuszowi przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej (miejskiej) w wysokości 20% diety.

2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje, jeżeli funkcjonariusz odbywa podróż służbową pojazdem służbowym lub samochodem, o którym mowa w § 7, albo gdy nie ponosi kosztów, na których pokrycie przeznaczony jest ten ryczałt.

§ 9. 1. Za nocleg w hotelu lub innym obiekcie świadczącym usługi hotelarskie funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów w wysokości stwierdzonej

rachunkiem, jednak nie więcej, za 1 dobę hotelową, niż dziesięciokrotność wysokości diety. W uzasadnionych przypadkach przełożony może zezwolić funkcjonariuszowi na skorzystanie z droższego noclegu.

2. Funkcjonariuszowi, który wobec braku możliwości uzyskania noclegu w miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej korzystał z noclegu w miejscowości, do której czas dojazdu nie przekracza jednej godziny, przysługuje również zwrot kosztów przejazdu publicznymi środkami komunikacji z miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej do miejscowości, w której funkcjonariusz uzyskał nocleg, i z powrotem.

3. Funkcjonariuszowi, któremu w czasie podróży służbowej nie zapewniono bezpłatnego noclegu albo który nie przedstawił rachunku za pobyt w hotelu lub innym obiekcie świadczącym usługi hotelarskie, przysługuje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 150% diety.

4. Ryczałt za nocleg przysługuje wówczas, gdy nocleg trwał co najmniej 6 godzin pomiędzy godzinami 22⁰⁰ a 6⁰⁰.

5. Zwrot kosztów noclegu w podróży służbowej lub ryczałt za nocleg nie przysługuje funkcjonariuszowi:

- 1) za czas przejazdu pociągiem w wagonie sypialnym lub z miejscami do leżenia oraz za czas pobytu w stałym miejscu pełnienia służby, miejscowości zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały;
- 2) jeżeli z miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej istnieje dogodne połączenie komunikacyjne umożliwiające codzienny powrót do stałego miejsca pełnienia służby, miejscowości zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały, a czas przejazdu w obie strony nie przekracza dwóch godzin;
- 3) jeżeli w miejscowości stanowiącej cel podróży, lub w miejscowości pobliskiej, o której mowa w art. 170 ust. 4 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej, zwanej dalej „ustawą”, Służba Więzienna dysponuje wolnymi miejscami hotelowymi lub pokojami gościnnymi.

§ 10. 1. Funkcjonariuszowi odbywającemu podróż służbową, na jego wniosek, przełożony przyznaje zaliczkę na niezbędne koszty podróży, w wysokości wynikającej ze wstępnej kalkulacji tych kosztów.

2. Funkcjonariusz jest zobowiązany rozliczyć się z pobranej zaliczki nie później niż przed upływem 7 dni od dnia powrotu z podróży służbowej.

3. Wyплаты należności z tytułu podróży służbowej dokonuje się niezwłocznie na podstawie załączonych przez funkcjonariusza dokumentów (rachunki, bilety), potwierdzających wysokość poniesionych wydatków nieobjętych ryczałtami, oraz oświadczenia o okolicznościach mających wpływ na prawo do diet, ryczałtów lub zwrotu innych kosztów podróży bądź na ich wysokość.

4. Fakt niezapewnienia funkcjonariuszowi będącemu w podróży służbowej bezpłatnego noclegu lub zakwaterowania potwierdza na poleceniu wyjazdu służbowego przełożony lub upoważniona przez niego osoba, jednostki organizacyjnej Służby Więziennej zapewniającej te świadczenia.

5. Fakt zapewnienia funkcjonariuszowi będącemu w podróży służbowej bezpłatnego wyżywienia w naturze potwierdza funkcjonariusz na poleceniu wyjazdu służbowego.

§ 11. Funkcjonariusz przeniesiony do miejscowości, w której znajduje się jego miejsce zamieszkania albo do miejscowości, w której zamieszkują członkowie jego rodziny, otrzymuje tylko zwrot kosztów przejazdu i diety za czas przejazdu.

§ 12. 1. Diety przysługujące funkcjonariuszowi w razie przeniesienia wypłaca się w wysokości ustalonej przepisami wymienionymi w § 5 ust. 1.

2. Diety dla członków rodziny wynoszą 75 % wysokości diet przysługujących funkcjonariuszowi.

§ 13. Na pokrycie kosztów przejazdu funkcjonariusza i członków jego rodziny do miejscowości, do której funkcjonariusz przesiedlił się w związku z przeniesieniem, przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów przejazdu do nowego miejsca zamieszkania, w wysokości ceny biletów na przejazd tych osób ustalonej według zasad określonych w § 18 ust. 2.

§ 14. 1. Funkcjonariuszowi, który w związku z przeniesieniem przesiedlił się na stałe do miejscowości, do której został przeniesiony lub do miejscowości pobliskiej, przysługuje zasiłek osiedleniowy w wysokości:

- 1) 300% uposażenia – jeżeli funkcjonariusz przesiedlił się z członkami rodziny;
- 2) 100% uposażenia – jeżeli funkcjonariusz:
 - a) przesiedlił się bez członków rodziny,
 - b) nie posiada członków rodziny.

2. Przez uposażenie, o którym mowa w ust. 1, należy rozumieć miesięczne uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym, przysługujące funkcjonariuszowi w dniu jego przesiedlenia się, zwane dalej „uposażeniem”.

3. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, przysługuje wyrównanie do pełnej wysokości zasiłku po przesiedleniu się członków rodziny.

§ 15. 1. Funkcjonariuszowi, który w związku z przeniesieniem przesiedlił się do kwatery tymczasowej przydzielonej w miejscowości, do której został przeniesiony lub w miejscowości pobliskiej, przysługuje ryczałt z tytułu przeniesienia, w wysokości 50 % uposażenia.

2. Funkcjonariuszowi, który po otrzymaniu ryczałtu z tytułu przeniesienia przesiedlił się na stałe do miejscowości, do której został przeniesiony lub do miejscowości pobliskiej, stawkę procentową należnego zasiłku osiedleniowego, o którym mowa w § 14 ust. 1, pomniejsza się o stawkę procentową wypłaconego ryczałtu.

3. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje funkcjonariuszowi, który otrzymał uprzednio zasiłek osiedleniowy z tytułu przeniesienia.

§ 16. W razie zbiegu uprawnień małżonków będących funkcjonariuszami do należności, o których mowa w art. 73 ust. 3 pkt 1-5 ustawy, należności te wypłaca się tylko z jednego tytułu, w wysokości wyższej. Jeżeli pobrano je w wysokości niższej, wypłaca się odpowiednie wyrównanie.

§ 17. 1. Koszty przewozu urządzenia domowego, podlegają zwrotowi w wysokości stwierdzonej rachunkami.

2. Zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, obejmuje koszty opakowania, prac załadunkowych i wyładunkowych oraz transportu.

§ 18. 1. Funkcjonariuszowi przeniesionemu, który dojeżdża do miejsca pełnienia służby i nie otrzymuje równoważnika pieniężnego z tytułu braku mieszkania albo nie korzysta z kwatery tymczasowej, przysługuje zwrot kosztów przejazdu do miejsca pełnienia służby i z powrotem, w wysokości ceny biletu miesięcznego na przejazd środkami publicznego transportu zbiorowego.

2. Przełożony może wyrazić zgodę na zwrot faktycznych kosztów przejazdu, liczonych według cen biletów na przejazdy jednorazowe, jeżeli nie jest możliwe nabycie biletu miesięcznego.

3. Funkcjonariuszowi przeniesionemu, który otrzymał kwaterę tymczasową i nie dojeżdża do miejsca pełnienia służby, a którego członkowie rodziny pozostali w miejscowości dotychczasowego miejsca zamieszkania, przysługuje ryczałt za jednokrotny w ciągu miesiąca przejazd do miejscowości zamieszkania członków rodziny i z powrotem, w wysokości ceny biletu II klasy według taryfy pośpiesznej, a gdy na danej trasie lub jej odcinku nie ma połączeń kolejowych - w wysokości ceny biletu autobusu pośpiesznego.

§ 19. Należności, o których mowa w § 14 i 15, nie przysługują w razie przeniesienia funkcjonariusza do poprzedniego miejsca pełnienia służby, w którym on sam lub członek jego rodziny nadal posiada dom lub samodzielny lokal mieszkalny, albo do miejscowości, która jest miejscem jego lub członka jego rodziny zamieszkania.

§ 20. 1. Należności, o których mowa w art. 73 ust. 3 ustawy, wypłaca, na pisemny wniosek funkcjonariusza, jednostka organizacyjna Służby Więziennej, do której został on przeniesiony, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku.

2. Do wniosku o wypłatę należności, o których mowa w § 11 i w § 18 ust. 1 i 3, funkcjonariusz załącza oświadczenie o faktycznym miejscu zamieszkania.

3. Do wniosku o wypłatę należności, o których mowa w § 14 i 15, funkcjonariusz załącza oświadczenie o miejscu zamieszkania jego oraz członków jego rodziny.

§ 21. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do rozliczania kosztów podróży służbowych finansowanych ze środków przyznanych na realizację projektów z budżetu Unii Europejskiej, lub innych źródeł zagranicznych nie podlegających zwrotowi, podlegających rozliczeniu na podstawie przepisów odrębnych.

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.¹⁾

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

W porozumieniu:

MINISTER PRACY

I POLITYKI SPOŁECZNEJ

**Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym**

ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Legislacyjno-Prawnego

Wojciech Ulitko

¹⁾ Rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 kwietnia 2003 r. w sprawie należności przysługujących funkcjonariuszowi Służby Więziennej z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju i przeniesień (Dz. U. Nr 88, poz. 813), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 272 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 79, poz. 523 i Nr 182, poz. 1228).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art. 73 ust. 4 ustawy o Służbie Więziennej. W projekcie określono rodzaje, wysokość, tryb przyznawania i wypłaty należności przysługujących funkcjonariuszowi Służby Więziennej z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju, przeniesienia z urzędu do pełnienia służby do innej miejscowości oraz delegowania do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Służby Więziennej.

Potrzeba i cel wydania aktu wynika z konieczności zastąpienia dotychczas obowiązującego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 kwietnia 2003 r. w sprawie należności przysługujących funkcjonariuszowi Służby Więziennej z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju i przeniesień (Dz. U. Nr 88, poz. 813), wydanego na podstawie art. 109 ust. 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1761, z późn. zm.), która traci moc z dniem 13 sierpnia 2010 r. Na podstawie art. 272 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej dotychczasowe rozporządzenie zostało zachowane w mocy nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej. W celu zagwarantowania praw funkcjonariusza, określonych w art. 73 ustawy o Służbie Więziennej, oraz w celu uniknięcia luki w prawie, konieczne jest wejście w życie niniejszego rozporządzenia niezwłocznie po wejściu w życie ustawy.

W stosunku do dotychczas obowiązującego rozporządzenia, a stanem prawnym wynikającym z ustawy i niniejszego rozporządzenia, wprowadzono następujące zmiany:

- 1) normy prawne o charakterze powszechnie obowiązującym określone dotychczas w rozporządzeniu, w szczególności w zakresie rodzajów należności przysługujących funkcjonariuszowi z tytułu przeniesień - zostały sprecyzowane w ustawie;
- 2) bardziej adekwatnie określono możliwość wyznaczenia innego miejsca rozpoczęcia i zakończenia podróży służbowej oraz;
- 3) doprecyzowano przypadki i wysokość otrzymywania diety pomniejszonej o koszt otrzymywanego bezpłatnego wyżywienia w odniesieniu do każdego z posiłków. Przyjęto, że każdy bezpłatny posiłek zmniejsza dietę odpowiednio: śniadanie i kolacja o 25%, a obiad o 50%;
- 4) fakt niezapewnienia funkcjonariuszowi będącemu w podróży służbowej bezpłatnego noclegu lub zakwaterowania potwierdza na poleceniu wyjazdu służbowego przełożony lub upoważniona przez niego osoba, jednostki organizacyjnej Służby Więziennej zapewniającej te świadczenia – dotychczas czynił to kierownik jednostki lub funkcjonariusz w oświadczeniu. Aktualnie niezależnie od potwierdzenia przez kierownika jednostki, fakt zapewnienia funkcjonariuszowi będącemu w podróży służbowej bezpłatnego wyżywienia w naturze potwierdza funkcjonariusz na poleceniu wyjazdu służbowego;
- 5) w związku z likwidacją pociągów pośpiesznych i wprowadzeniem przez przewoźników transportu kolejowego taryfy pośpiesznej, ryczałt za jednokrotny w ciągu miesiąca

przejazd do miejscowości zamieszkania członków rodziny i z powrotem obliczany jest w wysokości ceny biletu II klasy wg taryfy pośpiesznej;

- 6) zastąpiono pojęcie „zameldowania” pojęciem „miejsca zamieszkania”, z uwagi na trwające prace legislacyjne dotyczące likwidacji instytucji zameldowania oraz odstąpiono od konieczności dokumentowania zameldowania na pobyt stały lub czasowy poprzestając na oświadczeniu funkcjonariusza informującego o jego miejscu zamieszkania i członków jego rodziny, w celu zmniejszenia biurokracji w tym zakresie;
- 7) nie stosuje się do rozliczania kosztów podróży służbowych finansowanych ze środków przyznanych na realizację projektów z budżetu Unii Europejskiej, lub innych źródeł zagranicznych nie podlegających zwrotowi, podlegających rozliczeniu na podstawie przepisów odrębnych. Koszty podróży służbowych finansowanych ze środków przyznanych na realizację projektów z budżetu Unii Europejskiej, lub innych źródeł zagranicznych, podlegają rozliczeniu w szczególności na podstawie przepisów Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenia nie jest objęte prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz.U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz.U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), projekt został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonariuszy Służby Więziennej.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji.

Projekt został przesłany do konsultacji: Forum Związków Zawodowych, Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych, Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu „Solidarność” oraz Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wprowadzenie w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu. Ogólna wysokość przysługujących funkcjonariuszowi należności z tytułu przeniesienia, przede wszystkim zasiłek osiedleniowy pozostała na nie zmienionym poziomie. Koszty ryczałtu z tytułu przeniesienia z urzędu po wejściu w życie ustawy o Służbie Więziennej, będą rozliczane z uwzględnieniem 50% ulgi na przejazdy środkami transportu publicznego zbiorowego, o której mowa w art. 183 ust. 6 ustawy.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Przedstawione w projekcie rozporządzenia rozwiązania prawne nie będą miały wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

7. Wskazanie źródeł finansowania.

Koszty związane z wejściem w życie projektowanego rozporządzenia pokrywane będą z wydatków bieżących więziennictwa.